

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נדה-המפלת חתיכה		מאן דאמר									
מימרא											
המפלת שפיר מלא בשר מהו?	שאלו לפני רבי:									^	◇
לא שמעתי.	אמר להם: [רבי]									O	
מלא דם - טמאה נדה, מלא בשר - טמאה לידה.	אמר לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי, כך אמר אבא:									!	◇
אילמלי דבר חדש אמרת לנו משום אביך - שמענוך, עכשיו מדהא קמייתא כיחידאה קאמר - כסומכוס שאמר משום ר"מ. הא נמי - שמא כרבי יהושע אמרה, ואין הלכה כר' יהושע.	א"ל: [רבי]									ז	◇
המפלת שפיר שאינו מרוקם, ר' יהושע אומר ולד	דתניא: [רבי יהושע]									♣	◇
אינו ולד.	חכמים:									♣	◇
מחלוקת - בעכור, אבל בצלול - דברי הכל אינו ולד.	ר"ש בן לקיש משום ר' אושעיא:									♣	◇
בצלול מחלוקת.	רבי יהושע בן לוי									♣	◇
בצלול מחלוקת - אבל בעכור דברי הכל ולד, או דלמא - בין בזה ובין בזה מחלוקת?	איבעיא להו:									^	◇
תיקו.										■	
מיתובי, את זו דרש ר' יהושע בן חנניא:	(בראשית ג') ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, מלמד שאין הקב"ה עושה עור לאדם אלא א"כ נוצר.									ז	◇
אלמא: בעור תליא מילתא, לא שנא עכור ול"ש צלול.										■	◇
אי אמרת בשלמא בצלול מחלוקת - היינו דאיצטריך קרא, אלא אי אמרת בעכור מחלוקת למה לי קרא? סברא בעלמא הוא										ז	
אלא שמע מינה: בצלול מחלוקת, שמע מינה.										■	◇
מחלוקת בעכור, אבל בצלול - דברי הכל אינו ולד	וכן אמר ר"נ אמר רבה בר אבוח:									■	◇
אלא אמרו, סימן ולד בבהמה דקה - טינוף, בגסה - שליא, באשה - שפיר ושליא.	איתיביה רבא לר"נ:									ז	◇
ואילו שפיר בבהמה - לא פטר										■	◇
אי אמרת בשלמא בצלול מחלוקת - משום הכי: אשה דרבי בה קרא - פטר בה שפיר, בבהמה דלא רבי קרא - לא פטר בה שפיר. אלא אי אמרת בעכור מחלוקת, מכדי סברא הוא, מאי שנא אשה ומאי שנא בהמה?										ז	◇
מי סברת, רבי יהושע מפשט פשיט ליה? רבי יהושע ספוקי מספקא ליה, ואזיל הכא לחומרא, והכא לחומרא גבי אשה דממונא הוא - ספק ממונא לקולא, גבי בהמה דאיסורא הוא, דאיכא לגבי גיזה ועבודה - ספק איסורא לחומרא, ה"נ גבי אשה - ספק טומאה לחומרא.										!	◇
ומי מספקא ליה? והא קרא קאמר										ז	
מדרבנן, וקרא - אסמכתא בעלמא הוא.										!	◇
הא רבי, הא ר' ישמעאל בר' יוסי, והא רבי אושעיא, והא רבי יהושע בן לוי, מר כמאן ס"ל?	רב חנינא בר שלמיא לרב:									^	◇
אני אומר אחד זה ואחד זה - אינה חוששת.	א"ל: [רב]									♣	!
אחד זה ואחד זה - חוששת.	שמואל:									♣	!
מעולם לא דכו שפיר בנהרדעא, לבר מההוא שפירא דאתא לקמיה דשמואל, דמנח עליה חוט השערה מהאי גיסא וחזיא מהאי גיסא, אמר: אם איתא דולד הואי לא הוה זיג כולי האי.	ואודא שמואל לטעמיה, דכי אתא רב דימי:									■	
ואם היה מרוקם וכו':											■
איהו שפיר מרוקם? אבא שאול אומר: תחלת ברייתו מראשו ושתי עיניו כשתי טיפין של זבוב.	תנו רבנן: [אבא שאול]										■
מרוחקין זה מזה. שני חוטמין - כשתי טיפין של זבוב.	תני רבי חייא:										■

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא- key:
--

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומקורבין זה לזה. ופיו מתוח כחוט השערה, וגוייתו כעדשה, ואם היתה נקבה - נדונה כשעורה לארכה. וחתוך ידים ורגלים אין לו, ועליו מפורש בקבלה (איוב י') הלא כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני עור ובשר תלבישני ועצמות וגידים תסוככני חיים וחסד עשית עמדי ופקודתך שמרה רוחי.	תני רבי חייא:											◊	כה:
ואין בודקין אותו במים - שהמים עזין וטורדין אותו, אלא בודקין אותו בשמן - שהשמן רך ומצחצחו, ואין רואין אלא בחמה.												◊	כה:
כיצד בודקין אותו?									א				כה:
כיצד בודקין אותו? כדמרנינן									ז				כה:
אלא: במה בודקין אותו לידע אם זכר הוא אם נקבה היא?									א			◊	כה:
מביא קיסם שראשו חלק ומנענע באותו מקום. אם מסכסך - בידוע שזכר הוא, ואם לאו - בידוע שנקבה היא.	אבא שאול בר נש, ואמרי לה אבא שאול בר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											◊	כה:
ל"ש אלא מלמטה למעלה, אבל מן הצדדין - אימא כותלי בית הרחם נינהו.													כה:
תנא אם היתה נקבה - נדונה כשעורה סדוקה.	רב אדא בר אהבה:											◊	כה:
ודילמא חוט של ביצים נינהו?	מתקיף לה ר"נ:								ז				כה:
השתא ביצים גופייהו לא ידיעי, חוט של ביצים ידיעי?	אביי:											!	כה:
ב' ירכותיו - כב' חוטין של זהורית.	רב עמרם, תנא:											◊	כה:
כשל ערב.	וא"ר עמרם עלה:											◊	כה:
ושני זרועותיו כב' חוטין של זהורית												◊	כה:
כשל שתי.	וא"ר עמרם עלה:											◊	כה:
שיננא, לא תעביד עובדא עד שישעיר.	שמואל לרב יהודה:											◊	כה:
ומי אמר שמואל הכי?												ז	כה:
אחת זו ואחת זו - חוששת	והאמר שמואל:											ז	כה:
לחוש - חוששת, ימי טהרה לא יהינן לה עד שישעיר.	רב אמי בר שמואל, לדידי מפרשא לי מיניה											!	כה:
למימרא דמספקא ליה לשמואל?												ז	כה:
והא ההוא שפירא דאתאי לקמיה דמר שמואל. אמר: הא בר ארבעין וחד יומא, וחשיב מיומא דאזלא לטבילה עד ההוא יומא ולא הוה אלא ארבעין יומין, ואמר להו: האי בנדה בעל, כפתיה - ואודי שאני שמואל דרב גובריה.	[שמואל]											ז	כה:
שאני שמואל דרב גובריה.												!	כה:
המפלת סנדל וכו'.													כה:
סנדל דומה לדג של ים, מתחלתו ולד הוא אלא שנרצף.	ת"ר											◊	כה:
סנדל דומה ללשון של שור הגדול.	רשב"ג:											◊	כה:
סנדל צריך צורת פנים.	משום רבותינו העידו:											◊	כה:
הלכה - סנדל צריך צורת פנים.	ר יהודה אמר שמואל:											◊	כה:
סנדל צריך צורת פנים, ואפי' מאחוריו, משל לאדם שסטר את חבירו והחזיר פניו לאחוריו.	רב אדא א"ר יוסף א"ר יצחק:											◊	כה:
בימי רבי ינאי בקשו לטהר את הסנדל שאין לו צורת פנים												ו	כה:
טיהרתם את הוולדות	אמר להם ר' ינאי:											◊	כה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סנדל צריך צורת פנים	התניא משום רבותינו העידו:										♣	כה:	
מעדותו של רבי נחוניא נשנית משנה זו.	רב ביבי בר אביי אמר רבי יוחנן:										!	כה:	
זכה בה רב ביבי בשמעתיה, דאנא והוא הוינא יתבינן קמיה דרבי יוחנן כי אמרה להא שמעתא, וקדם איהו ואמר וזכה בה.	רבי זעירא:										o	כה:	
למה הזכירו סנדל, והלא אין סנדל שאין עמו ולד?												♣	כה:
אי דאתילידא נקבה בהדיה - ה"נ, הכא במאי עסקינן - דאתיליד זכר בהדיה, מהו דתימא הואיל ואמר רב יצחק בר אמרי: אשה מזרעת תחילה - יולדת זכר, איש מזריע תחלה - יולדת נקבה, מדהא זכר - הא נמי זכר, קמ"ל: אימא שניהם הזריעו בבת אחת, האי זכר והאי נקבה.												!	כה:
דבר אחר: שאם תלד נקבה לפני שקיעת החמה, וסנדל לאחר שקיעת החמה, מונה תחלת נדה לראשון ותחלת נדה לאחרון.												!	כה:
סנדל דתנן גבי בכורות למאי הלכתא?												♣	כה: